

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Tinerimea catolică.

„Tinerimea catolică din
România tu când te
vei trezi?”

(„Vestitorul.”)

Cuvântarea Papii Piu XI.

(Continuare V.)

Datoria membrilor Tinerimei catolice

A se consacra acțiunii catolice!

Prin apostolatul rugăciunii.

Apostolatul vostru trebuie să fie mai înainte de toate *un apostolat de rugăciune*. Căci pe terenul pe care înaintați nimic nu puteți face fără de ajutorul lui Dumnezeu, și acest har vine prin rugăciune. Isus a zis: „*Fără mine nimic nu puteți face*” El n'a zis cum notează în Comentariile sale unul dintre marii noștri predecesori — fără mine veți putea face puțin. El a zis: „*Fără mine nu veți putea face nimic. nihil!*” Nimic, absolut nimic! Apostolatul rugăciunii va fi pentru voi hrana acestei vieți de pietate, care e sufletul sufletului și fără de care vă va fi imposibil să vă păstrați cea mai mare frumusețe a sufletelor voastre; curățenia vieții.

Prin propaganda ideilor bune și prin opere de caritate, pentru cari o pregătire indispensabilă.

Apostolatului rugăciunii trebuie să-i se unească apostolatul cuvântului,

propaganda, — cuvânt care sună așa de dulce pe buzele voastre, care e așa de convingător și iresistibil, când îl pronunțați cu grația caracteristică etății voastre, cu gingășia inimii voastre, cu vivacitatea spontană a spiritului vostru. Apostolatul eficace al faptelor, al operelor, al carității individuale, casnice, sociale, universale, — al carității ce nu cunoaște margini, ce se arată în devotament, sub toate formele, mai ales prin cel al claselor mai favorizate față de acele, cari au mai mare nevoie de ajutor întru ridicarea lor.

Dar, iubiții mei fii, voi ați înțeles deja cu înțeleala spiritului vostru, că nu vă puteți da unei propogande de idei, nu vă puteți ocupa cu succes sigur de opere, mai ales opere sociale, economice, de cultură intelectuală, de moralizare, ba nici de catehizare, fără o temeinică pregătire a minții și-a inimii, fără o pregătire chiar tehnică. Iată un teren foarte vast, în mod necesar fecund și plin de bucurie, ce se deschide acțiunii catolice.

Prin pilda vieții întregi.

În sfârșit, marele apostolat al vieții voastre, viață expusă mereu vederii tuturor, fără arătare ostentativă, dar tot atunci neînfricoșată, în fața tuturor cari văd viața voastră catolică simplă, solidă, generoasă și deschis-

catolică. Poate fi un apostolat mai plin de roade, decât acela, despre care vorbește episcopul și martirul sf. Ciprian prigonitorilor de pe vremea sa zicând: „*Non multa loquimur, sed vivimus*“. Nu vorbim multe, dar trăim, facem. N'avem vreme să vorbim: facem, trăim și iată cum trăim. Pilda vieții! Acesta e apostolatul vostru de toate zilele. Vă felicităm și simțim și Noi o anumită mândrie!

(Va urma)

„Scula-mă voi și mă voi duce la Tatăl meu.“

Fiul cel rătăcit părăsește vatra părințească.

Se duce în alta țară, în țara păcatelor, unde își risipește averea, sănătatea, cinstea, omenia — curățenia prețioasă a sufletului. După risipă a urmat fel de fel de mizerie. În mijlocul atâtor neajunsuri se trezește la cunoștința că: a avut mai bună soartă la sinul părintelui.

Este aceasta încă numai trezirea minții, ce nu-i de ajuns pentru îndreptare căci și voința s'a rupt de cătră părinte. Indreptarea și reintoarcerea numai atunci va fi desăvârșită, dacă și voința va aprecia motivele minții, căci îndreptarea atârnă dela voință. A se îndrepta nu-i lucru ușor, însă este cu puțință cu ajutorul darului dumnezeiesc.

Dio ajunge a fi prinsonerul tiranului Dioniziu din Syracuse. Acesta ca să nimicească cu desăvârșire familia, soția și pe fiul lui Dio, socotește a le răpi libertatea sufletului. În acest scop pe soție o silește a se face femeia altui bărbat străin, ca astfel să-i fie cu nepoțință a și ținea credința căsătoricească fără prihană. Pe ficior îl silește se ducă o viață

trândavă în societatea vinului și femeilor destrăbălate.

Când Dio și-a recâștigat libertatea și tronul predat, ar fi dorit să-și mântuiască fiul din lanțurile robiei sufletești, care le-a încărcat asupra lui tiranul Dioniziu. Dar fiul n'a vrut, Dinaintea servitorilor, cari au fost puși grijitori pentru a-l împedeca de a cădea iarăși la păcate, a fugit și de pe vârful curții împărătești s'a aruncat în afunzime. A trebuit să moară, căci i-a lipsit voința spre îndreptare.

Fiul cel rătăcit cunoscându-și starea vrednică de plâns la care a ajuns prin păcate strigă în sine: „Scula-mă voi“! Dar cu aceasta încă n'a ajuns la casa părintelui întristat, ci îndreptarea o săvârșește voința tare cu ajutorul dumnezeiesc.

Lui Saul, ca să cadă de pe calul său îi ajunge un fulger, dar ca de pe pamânt să se poată rădica îndreptat ca un Sf. Pavel, are lipsă de lumina darului de sus, care i-a luminat înțelegerea și a trebuit să-l însoțească aceea potere îndemnătoare spre bine, care se numește darul ajutor.

Ce se întâmplă cu singuratici, la fel se poate întâmpla și cu mulțimea de oameni.

Și poporul nostru?

Bun și credincios. Gândești, că așa-i zidit de Dumnezeu.

Durere însă, că încep a se vâri proroci mincinoși. Durere, cu unii veniții acasă din țări străine au adus cu sine învățături rele, cari nu duc la bine. Ici coale deja se și văd semne de destrăbălare morală și destrăbălarea nu face un popor fericit. Să nu uităm, că acolo, unde găsim nemulțumire, nefericire, ură, neînțelegeri și altele de acestea, de acolo e departe Dumnezeu, căci unde este

Dumnezeu acolo e fericirea cea ade-vărată. Să ne trezim dar, și încă cu graba! „Scula-mă voi și mă voi duce la Tatăl meu”!

Să ne reintoarcem la Dumnezeu!
(+)

„Voi sunteți lumina lumii”

Poporul se adunase de dimineață. Soarele măreț se urca din ce în ce mai sus pe ceriul albastru și imprăștia umbra, care plana prin văi și prin trecătorile înguste ale munților. Splendoarea cerului oriental nu dispăruse încă, iar lumina soarelui înunda pământul cu strălucirea sa; suprafața liniștită a mării reflecta lumina aurie a soarelui și oglindea norișorii rozei dimineții. Mântuitorul privi asupra celor adunați, apoi asupra soarelui care se ridică la orizont, și zise către ucenicii săi: „Voi sunteți lumina lumii”. După cum soarele își începe drumul său, risipind umbrele nopții și trezând lumea la o nouă viață, tot astfel și creștinul trebuie să lumineze asupra aceluia, cari se află în întunericul rătăcirii și a păcatului.

În lumina lucitoare a dimineții, toate orașele și satele cari se aflau situate pe dealurile din apropiere, se vedeau în mod clar și făceau, ca priveliștea să fie și mai atrăgătoare. Cei mai mulți dintre auditorii lui Isus erau plugari și pescari, ale căror locuințe simple nu conțineau decât o încăpere, în care o singură lumină pusă într'un sfeșnic, trebuia să lumineze la toți cei din casă.

Lumina, care vine dela Isus Mântuitorul, este unica lumină, care poate lumina pe toți cari zac în întunericul păcatului. Noi oamenii nu avem în noi înșine nici o lumină. Fără Hristos suntem în întunec. Dar

dacă ne întoarcem către Soarele dreptății, dacă ne punem în legătură cu Hristos, atunci întreg sufletul va fi luminat de strălucirea prezenței divine.

Prin cuvintele „voi sunteți lumina lumii”, Mântuitorul voi să insiste asupra faptului, că El a încredințat urmașilor săi o misiune universală. Hristos dărâmă zidul de despărțire, egoismul, prejudecățile naționale și învață iubirea pentru întreg neamul omenesc. El nu face nici o deosebire în vecin și străin, între amic și dușman. El ne învață să privim pe toți de aproape al nostru.

Așa și tu creștine, îmbracăte în haină albă, în haina nevinovăției și a curățeniei. Hristos primește pe ori și cine care să predă în totul Lui. Umblă în lumină. Cântă și vestește solia mării Sale. Cercările supoartăle cu răbdare. Invingerea cu vitejie a ispitelor, blândețea, ambilitatea, îndurarea și iubirea izvorâtă din inimă curată — acestea sunt raze de lumină, cari luminează caracterul, în contrast cu întunerecul unei inimi egoiste, în care n'a strălucit niciodată lumina vieții.

Invățător V. Borca.

Din catechism.

18. Este și Spiritul Sfânt Dumnezeu? Spiritul Sfânt inca a Dumnezeu adeverat.

Fiul lui Dumnezeu este născut din Tatăl și Spiritul sfânt purcede dela Tatăl, prin aceasta se deosebește Spiritul sfânt de Fiul lui Dumnezeu.

La cina cea de pe urmă spune Isus (Io. 14, 16) „Și eu m'am rugat de Tatăl, și El va da un alt Mângăitor, ca să rămână pururea cu voi.” Mângăitorul trebuie să fie o persoana, și când zice Isus că un „alt Mângăi-

tor" prin aceasta arată, că persoana aceasta este o alta persoana deosebită de persoana lui.

Tot acolo spune Isus (Io. 15, 26) „Și când va veni Mângâitorul, pe carele îl trimit eu vouă de la Tatăl. Spiritul adevărului, carele dela Tatăl prucește, acela va mărturisi despre mine" și mai jos (16, 13—14) „Vă va învăța pre voi la tot adevărul, că el nu va vorbi de la sine, ci câte va auzi va vorbi, și vă va vesti cele viitoare“.

În faptele apostolilor acestea se spun (15, 28): „Spiritul Sfânt și noi am hotărît . . .“

Isus vorbește de Spiritul sfânt: a) care știe toate și cele viitoare. b) de la care vine iertarea păcatelor (Io. 20, 22, 23): „Luați Spiritul Sfânt, Căroră veți ierta păcatele vor fi iertate, și căroră le veți ținea vor fi ținute. A ierta păcatele se recere o putere dumnezească, deci când Isus spune că prin Spiritul sf. se iartă păcatele înseamnă că și-i atribue putere dumnezească. c) Isus ne învață să cinstim pe Spiritul Sfânt ca pe Dumnezeu, dând poruncă apostolilor de a boteza: „În numele Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt.“

Corectare. În numărul trecut din greșală am cuitat suma de Lei: 260 P. On. protp. Birlea. Aceasta suma ni s'a adus prin P. On. prot. *Stefan Ilriczky* fiind contribuția harnicilor credincioși din Budești, Ne fimem de plăcută datorință a le mulțumi. Bunul Dumnezeu să le respătească și pentru faptul și pentru pilda buna dată altora!

Sf. Vucol (6 Februarie) a fost episcopul întâi al Smirnei în Asia. Din etatea sa tinară păzindu-se curat, s'a făcut vas ales al Sfântului Spirit. Este sigur că a fost învățacelul Sf. Ioan Evang. și al Sf. Policarp. S. Ioan Evangelistul în Apocalipsă cap 2. v. 8—11 numindu-l „ingerul bisericii din Smirna“, îi scrie următoarele: „... știu faptele tale, și năcazul și sărăciata, și că ești hulit de cei ce se zic pe sine a fi Jidovi, și nu sunt, ci sinagoga satanii. Nimica nu te teme de cele ce vei să păținești. Căci iată diavolul va să arunce din voi în temniță, ca să fiți puși la încercare, și veți avea necaz în zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voi da ție cununa vieții. Cel ce are urechi să auză ce zice Spiritul bisericilor: cel ce biruește nu se va răni de moartea cea de a doua.“

După moartea Sf. Vucol din mormântul lui a crescut un arbore mare prin care s'au videcat multe feluri de morburii.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Pața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

31 Ianuarie — 6 Februarie 1926.

31. Dumineca fiului rătăcit (Ev. d. Lua 15, 11—32.) ss. Cir și Ioan.

1. Luni M. Trifon.
2. Marți **Întâmpinarea Dlui**,
3. Miercuri Simeon și Ana.
4. Joi P. Isidor Pelusiotul.
5. Vineri M. Agata.
6. Săbătă C. P. Vucol.